

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D., v právní věci **žalobce: Občanské sdružení - Šance**, IČ 26985063, se sídlem Děčínská 606, Benešov nad Ploučnicí, zastoupený Mgr. Helenou Psychlovou, advokátkou se sídlem Na Příkopě 1047/17, Praha 1, proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, **za účasti osob zúčastněných na řízení: 1) Spolek občanské solidarity Rumburk**, IČ 26614651, se sídlem Zelená 797/7a, Rumburk, **2) Sdružení evropské a globální spolupráce Ústí nad Labem**, IČ 26556111, se sídlem Revoluční 86, Ústí nad Labem, **v řízení o žalobě proti výroku I. rozhodnutí žalovaného ze dne 25.1.2012, č.j. 85/UPS/2011-32, JID 234211/2011/KÚÚK/Doč,**

t a k t o :

- I. Výrok I. rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 25.1.2012, č.j. 85/UPS/2011-32, JID 234211/2011/KÚÚK/Doč, se **pro vady řízení zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen zaplatit** žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **11 712,- Kč**, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se v žalobě podané v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení pouze výroku I. rozhodnutí žalovaného ze dne 25.1.2012, č.j. 85/UPS/2011-32, JID 234211/2011/KÚÚK/Doč, kterým žalovaný rozhodl, že rozhodnutí Městského úřadu Rumburk, stavebního úřadu ze dne 10.11.2010, č.j. OSÚ/21955-10/3011-2010/Wa, kterým bylo ve výroku I. rozhodnuto o umístění stavby „Areál čerpací stanice PHM na části

pozemkových parcel č. 2314/1, 2314/3, 2314/4, 2313/2 a na části st.p.č. 2314/2 vč. přípojek na IS, vše v k.ú. Rumburk“ a ve výroku II. rozhodnuto o vydání stavebního povolení na uvedenou stavbu, se ve výroku I. částečně mění a výrok II. se ruší a stavební řízení se zastavuje.

Žalobce trvá na tom, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť řízení, které předcházelo jeho vydání je zatíženo zásadními procesními vadami, v důsledku kterých byla zkrácena jeho práva. Zdůraznil, že mu bylo oznámeno toliko zahájení územního řízení. K dotazu žalobce jej stavební úřad informoval, že bylo řízení přerušeno. Žádné další vyrozumění o následném postupu stavebního úřadu žalobce neobdržel. Nebyl tedy informován o pokračování v řízení a o nařízení veřejného ústního jednání. Další postup nezjistil ani na elektronické úřední desce stavebního úřadu, kterou průběžně sledoval. Žalobce trval na tom, že v případech, kdy stavební úřad doručoval v předmětném spojeném územním a stavebním řízení písemnosti veřejnou vyhláškou, postupoval v rozporu s ustanovením § 25 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Uvedené ustanovení stanoví povinnost zveřejnit písemnost popř. oznámení vyvěšené na úřední desce též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Takto stavební úřad nepostupoval, proto nelze doručení listin prováděné prostřednictvím veřejné vyhlášky dle žalobce považovat za platné a účinné a vyvěšené písemnosti nelze považovat za řádně doručené. Pokud jde o dodatečně do spisu doplněné doložky „zveřejněno též na elektronické úřední desce MěÚ Rumburk“, neobsahuje tato doložka žádný údaj o tom, kdy k údajnému zveřejnění došlo a neumožňuje posoudit, kdy k elektronickému zveřejnění došlo, po jak dlouhou dobu bylo oznámení zveřejněno a zda byla zachována 15 denní lhůta před konáním ústního jednání dle § 87 odst. 1 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“). Žalobce trvá na tom, že od nemožnosti následně prokázat splnění podmínek stanovených pro doručování veřejnou vyhláškou nelze odhlédnout, jak to učinil žalovaný, ale v rámci dobré správy by v pochybnostech, když vyvěšení na elektronické úřední desce nebylo prokázáno, mělo být postupováno ve prospěch žalobce.

Dále namítl, že se v souladu s ustanovením § 70 zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „zákon o ochraně přírody“), ve stanovené lhůtě přihlásil jako účastník územního řízení. Dle žalobce byl stavební úřad za účelem umožnění realizace jeho procesních práv povinen doručovat mu jako účastníkovi řízení písemnosti jednotlivě a nikoli veřejnou vyhláškou. Proto nelze žádnou písemnost bez ohledu na případné zveřejňování na elektronické úřední desce považovat za žalobci řádně doručenou. Zdůraznil, že doposud nebyl v rozporu s ustanovením § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody ze strany stavebního úřadu informován o tom, že bylo zahájeno spojené územní řízení s řízením stavebním. Stavební úřad podal žalobci informaci toliko o zahájení územního řízení, a to navíc pouze vyvěšením na úřední desce. Dle žalobce však bylo povinností stavebního úřadu informovat žalobce o zahájeném územním řízení písemně. Doručováním veřejnou vyhláškou nelze nahrazovat postup předvídaný v ustanovení § 70 odst. 2 zákona o ochraně krajiny. V tomto směru odkázal žalobce na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20.4.2006, č.j. 30 Ca 5/2006-21.

Dále namítal, že nebyl vyrozuměn o pokračování v přerušném územním řízení, což je v rozporu s § 65 odst. 2 správního řádu. Vyrozumění o pokračování řízení není uvedeno ani ve správním řádu ani ve stavebním zákoně mezi případy, kdy lze doručovat veřejnou vyhláškou (viz § 25 odst. 1 správního řádu). O pokračování řízení tedy měl být žalobce informován stejně jako ostatní účastníci řízení písemně s individuálním doručením.

Rovněž namítal, že v rozporu s § 87 odst. 2 stavebního zákona informace o záměru stavebníka nebyly vyvěšeny až do doby veřejného ústního jednání. Ve správním spise k prokázání vyvěšení není obsažen žádný relevantní důkaz.

Dále zdůraznil, že v důsledku výše uvedených pochybení nemohl jako účastník řízení uplatnit svá procesní práva. V důsledku toho došlo k porušení jeho práva na spravedlivý proces ve smyslu čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. K zásadnímu porušení procesních práv žalobce došlo zejména při doručování oznámení o konání ústního jednání ve věci územního řízení konaného dne 26.10.2011, kdy žalobce nebyl ze strany stavebního úřadu řádně informován o nařízení ústního jednání. Toto oznámení bylo totiž skryto do oznámení o zahájení územního a stavebního řízení ze dne 20.9.2011. Pokud prvostupňový orgán spojil oznámení o nařízení ústního jednání v územním řízení s oznámením o zahájení územního a stavebního řízení, tj. s oznámením, které dle žalobce mu mělo být doručeno jednotlivě a nikoli veřejnou vyhláškou, pak dle žalobce platí, že v důsledku řádného nedoručení oznámení o zahájení řízení, nemohlo dojít ani k řádnému doučení jiných spojených oznámení, a to i když by došlo k řádnému zveřejnění na úřední desce a způsobem umožňujícím dálkový přístup. Nelze dle žalobce připustit, aby správní orgán „ukrýval“ před účastníky řízení jednotlivé úkony, u nichž stačí doručení veřejnou vyhláškou do úkonů, u nichž účastníci důvodně očekávají, že jim budou doručeny jednotlivě a jejich zveřejnění na úřední desce nemusí věnovat detailní pozornost. Takový postup by byl v rozporu s požadavkem dobré správy.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí v plném rozsahu.

K námitce porušení ustanovení § 25 odst. 2 správního řádu spočívajícím v nezveřejnění předmětných písemností způsobem umožňujícím dálkový přístup žalovaný zdůraznil, že svá tvrzení žalobce nepodložil žádným důkazem. Přesto žalovaný danou skutečnost v rámci odvolacího řízení ověřoval. Ve vztahu k oznámení o zahájení spojeného územního a stavebního řízení a nařízení veřejného ústního jednání ze dne 20.9.2010, č.j. OSÚ/38026-10/3011-2010/Wa, vycházel žalovaný ze „žádanky“ stavebního úřadu o zveřejnění této písemnosti na fyzické i elektronické úřední desce městského úřadu Rumburk, která je obsahem správního spisu a dále z potvrzení o vyvěšení vyznačeného na samotné písemnosti. Stejně podklady byly žalovanému předloženy i ve vztahu k doručení samotného prvostupňového rozhodnutí ve věci. V zájmu principu dobré zprávy byly uvedené skutečnosti ověřovány u stavebního úřadu, který opatřením doručeným žalovanému dne 26.7.2011 potvrdil zveřejnění předmětných písemností způsobem umožňujícím dálkový přístup. Archiv úřední desky stavební úřad nevede, což ovšem dle žalovaného není v rozporu se zákonem. Žádný právní předpis správními orgány takovou povinnost neukládá. Žalovaný zdůraznil, že žalobce ke svým tvrzením nepředložil žádný důkaz. Současně trval na tom, že při objasnění věci postupoval zcela v souladu se zásadou materiální pravdy tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nesou důvodné pochybnosti.

K námitce porušení postupu při doručování žalobci s přihlédnutím k § 70 zákona o ochraně přírody žalovaný uvedl, že písemné opatření stavebního úřadu ze dne 9.6.2010, č.j. OSÚ/23570-10/3011-2010/Wa, obsahující informaci o zahájení předmětného územního řízení ve smyslu § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody bylo žalobci prokazatelně doručeno do vlastních rukou dne 14.6.2010. Doklad o doručení této písemnosti je obsahem správního spisu. K tvrzení žalobce, že na základě § 70 zákona o ochraně přírody byl prvostupňový orgán

povinen doručovat žalobci i ostatní písemnosti jednotlivě a nikoli veřejnou vyhláškou, poukázal žalovaný na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, kde byl žalobce odkázán na výslovnou dikci příslušných ustanovení stavebního zákona, která doručování písemností upravují.

K námitce, že žalobce nebyl vyrozuměn o pokračování v přerušeném řízení, žalovaný uvedl, že stavební úřad postupoval plně v souladu s principy dobré správy, když zahájení územního řízení oznámil v souladu s ustanovením § 87 odst. 1 stavebního zákona účastníkům řízení až poté, kdy byla žádost o vydání územního rozhodnutí doplněna o zákonné náležitosti a stala se tak schopnou řádného projednání v řízení. Toto oznámení přitom bylo dle žalovaného žalobci doručeno v souladu s úpravou obsaženou ve stavebním zákoně veřejnou vyhláškou. Oznámení o pokračování v přerušeném řízení nebylo v daném případě stavebním úřadem vydáno s ohledem na hospodárnost a efektivitu vedeného správního řízení. Tato písemnost byla svým účelem plně nahrazena oznámením o zahájení spojeného územního a stavebního řízení ze dne 20.9.2010. Žalovaný trval na tom, že žalobci stejně jako jiným účastníkům řízení dle § 85 odst. 2 stavebního zákona, tak bylo uplatňování jeho práv v předmětném územním řízení umožněno.

K námitce, že informace o záměru stavebníka nebyla v rozporu s ustanovením § 87 odst. 2 stavebního zákona vyvěšena až do doby veřejného ústního jednání, žalovaný poukázal na nepodloženost tvrzení žalobce. Dále uvedl, že správní spis obsahuje mimo jiné i protokol z místního jednání spojeného s ohledáním na místě, které se konalo v rámci předmětného územního řízení dne 26.10.2010. Z tohoto dokumentu dle žalovaného vyplývá, že podmínka zveřejnění záměru stavebníkem na veřejném místě byla stavebním úřadem ověřena a shledána za splněnou. Naproti tomu žalobce nepředložil k podpoře svého tvrzení žádný důkaz ani v rámci odvolacího řízení ani v rámci žalobních bodů.

Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, ve které zdůraznil, že sám žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí k námitce týkající se zveřejnění písemností způsobem umožňujícím dálkový přístup uvedl, že zveřejnění písemností tímto způsobem není schopen prokázat. Za situace, kdy tvrzení správního orgánu o správnosti jeho postupu nelze prokázat, měl by soud dle žalobce v pochybnostech rozhodnout ve prospěch žalobce. Žalobce trval na tom, že nemá povinnost prokazovat tvrzení o tom, že nebyly splněny podmínky pro doručení písemností veřejnou vyhláškou podle § 25 odst. 2 správního řádu. Konstatoval, že důkazní břemeno ohledně správnosti doručování včetně zveřejnění písemností způsobem umožňujícím dálkový přístup leží na žalovaném, který však odkazuje pouze na irelevantní důkazy.

Dále žalobce uvedl, že ustanovení § 70 zákona o ochraně přírody je speciální úpravou ve vztahu k úpravě obsažené ve stavebním zákoně. Dle žalobce z ustanovení § 70 zákona o ochraně přírody vyplývá, že žalobce měl být o všech zásazích a zahajovaných řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny, informován individuálně. Všechny písemnosti týkající se vedeného řízení, a zejména zásadní písemnosti jako informace o přerušení řízení, pokračování v řízení a o zahájení stavebního řízení měly proto být žalobci doručeny individuálně a nikoli veřejnou vyhláškou. Takový postup dle žalobce uznal i žalovaný tím, že první písemnost – informaci o zahájení územního řízení doručil žalobci do vlastních rukou. Při doručování dalších písemností však již v rozporu s vlastní praxí změnil postup a doručoval písemnosti žalobci pouze prostřednictvím veřejné vyhlášky.

Dále zdůraznil, že informace o pokračování přerušeného správního řízení nemůže být nahrazena informací o zahájení územního a stavebního řízení.

Rovněž zdůraznil, že protokol z ústního jednání ze dne 26.10.2010 nemůže sloužit jako důkaz splnění podmínky zveřejnění záměru stavebníkem až do doby konání ústního jednání, neboť v důsledku nesprávného doručování se žalobce ústního jednání nemohl zúčastnit, a proto trvá na tom, že v důsledku nemožnosti jeho účasti na předmětném ústním jednání nemůže daný protokol sloužit jako relevantní důkaz o splnění podmínky dle § 87 odst. 2 stavebního zákona. Dále uvedený protokol dle žalobce neprokazuje, že předmětná informace byla vyvěšena po celou příslušnou dobu. Dle žalobce nebylo tedy ve správním řízení řádně prokázáno, že předmětná povinnost byla splněna, čímž byla zásadním způsobem porušena procesní práva žalobce a i další širší veřejnosti.

Spolek občanské solidarity Rumburk jako osoba zúčastněná na řízení 1) ve svém vyjádření uvedl, že se ztotožňuje s žalobními body žalobce. Dále uvedl, že má vlastní bohaté zkušenosti s nesprávným postupem správních orgánů, který je následně aprobován odvolacím orgánem. Dle jeho názoru se správní orgány snaží plně vycházet vstříc stavebníkovi, a to i za cenu porušení zákona.

Sdružení evropské a globální spolupráce Ústí nad Labem jako osoba zúčastněná na řízení 2) se k věci písemně nevyjádřila.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Z obsahu správního spisu vyplývají následující relevantní skutečnosti. Na příslušný stavební úřad byly podány samostatné žádosti stavebníků o zahájení územního a stavebního řízení k předmětné stavbě čerpací stanice pohonných hmot. Usnesením ze dne 9.6.2010, č.j. OSÚ/23568-10/3011-2010/Wa, byla řízení o umístění stavby a o vydání stavebního povolení spojena. Informace o zahájení územního řízení byla přípisem ze dne 9.6.2010, č.j. OSÚ/23570-10/3011-2010/Wa, oznámena doručením do vlastních rukou žalobci, Spolku občanské solidarity Rumburk, o.s. a Sdružení evropské a globální spolupráce Ústí nad Labem. Usnesením ze dne 9.6.2010, č.j. OSÚ/23595-10/3011-2010/Wa, bylo spojené řízení o umístění stavby a vydání stavebního povolení přerušeno do doby odstranění vad návrhu na zahájení řízení. Všechna tři občanská sdružení v souladu s § 70 zákona o ochraně přírody se do předmětného řízení přihlásila jako účastníci řízení. K dotazu žalobce bylo stavebním úřadem žalobci přípisem ze dne 18.8.2010 sděleno, že řízení je přerušeno. Výzvou ze dne 20.9.2010 byli stavebníci vyzváni, aby uhradili správní poplatek, který byl z jejich strany následně včas uhrazen. V oznámení ze dne 20.9.2010, č.j. OSÚ/38026-10/3011-2010/Wa, byla uvedena skutečnost, že byly odstraněny vady podání a bylo oznámeno zahájení územního a stavebního řízení s tím, že současně bylo nařízeno veřejné ústní jednání na den 26.10.2010. Po provedeném ústním jednání bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí.

Již výše bylo uvedeno, že žalobce svojí žalobou napadá pouze výrok žalobou napadeného rozhodnutí týkající se rozhodnutí v územním řízení o umístění stavby. Proto se soud bude námitkami žalobce zabývat výlučně ve vztahu k územnímu řízení.

K námitce žalobce, že mu bylo v rozporu s ustanovením § 70 zákona o ochraně přírody v rámci správního řízení doručováno prostřednictvím veřejných vyhlášek namísto adresného doručování do vlastních rukou, uvádí soud následující.

V ustanovení § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody je uvedeno, že občanské sdružení nebo jeho organizační jednotka, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny, je oprávněno, pokud má právní subjektivitu, požadovat u příslušných orgánů státní správy, aby bylo předem informováno o všech zamýšlených zásazích a zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona. Tato žádost je platná jeden rok ode dne jejího podání, lze ji podávat opakovaně. Musí být věcně a místně specifikována.

V odst. 3 citovaného ustanovení v rozhodném znění je pak uvedeno, že občanské sdružení je oprávněno za podmínek a v případech podle odstavce 2 účastnit se správního řízení, pokud oznámí svou účast písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno; v tomto případě má postavení účastníka řízení. Dnem sdělení informace o zahájení řízení se rozumí den doručení jejího písemného vyhotovení nebo první den jejího zveřejnění na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup.

V ustanovení § 87 odst. 1 stavebního zákona v rozhodném znění je stanoveno, že stavební úřad oznámí zahájení územního řízení a k projednání žádosti nařídí veřejné ústní jednání, je-li to účelné, spojí jej s ohledáním na místě; konání veřejného ústního jednání oznámí nejméně 15 dnů předem. Je-li v území vydán územní nebo regulační plán, doručuje se oznámení o zahájení územního řízení účastníkům řízení uvedeným v § 85 odst. 1 a dotčeným orgánům jednotlivě, účastníkům řízení uvedeným v § 85 odst. 2 veřejnou vyhláškou.

Na tomto místě soud podotýká, že ustanovení § 70 zákona o ochraně přírody upravuje výlučně postup umožňující občanským sdružením, jejichž hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny, jejich vstup v pozici účastníků řízení do správních řízení, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle zákona o ochraně přírody. Nelze tedy úpravu obsaženou v tomto ustanovení vztahovat na doručování jiných písemností v rámci správního řízení než právě a jen na doručování informace o zahájení předmětných řízení.

Ze znění § 70 odst. 3 in fine zákona o ochraně přírody v rozhodném znění vyplývá jednoznačně, že za sdělení informace o zahájení řízení se považuje nejen doručení informace o zahájení řízení v písemné podobě listovní zásilkou, ale i první den zveřejnění této informace na úřední desce správního orgánu za současného zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup. Z námitky žalobce vyplývá, že vycházel z dikce předmětného ustanovení ve znění před novelou provedenou zákonem č. 186/2006 Sb., o změně některých zákonů souvisejících s přijetím stavebního zákona a zákona o vyvlastnění. S účinností od 1.7.2007 byla do § 70 odst. 3 doplněna definice dne, kdy došlo ke sdělení informace o zahájení řízení předmětným občanským sdružením s tím, že tímto dnem sdělení je mimo jiné i první zveřejnění této informace na úřední desce správního orgánu za současného zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup. V důvodové zprávě k předmětné novele je uvedeno: „*Dřívější dikce ustanovení vyžaduje formálně vzato, aby byla předmětná občanská sdružení*

informována dříve, tedy jiným úkonem, než účastníci řízení. Tím byly zvyšovány administrativní náklady na vedení řízení. Právní úprava tento nedostatek odstraňuje, aniž by práva občanských sdružení byla krácena.“ V tomto směru soud poznamenává, že argumentace žalobce závěry obsaženými v rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20.4.2006, č.j. 30 Ca 5/2006-21, je nepřipadná, neboť uvedené rozhodnutí soudu řešilo situaci, na níž se vztahovalo ustanovení § 70 zákona o ochraně přírody ve znění před předmětnou novelou.

Z výše uvedeného tedy jednoznačně vyplývá, že stavební úřad by nepochybil, pokud by řádným způsobem zveřejnil informaci o zahájení příslušného územního řízení pouze na úřední desce a způsobem umožňujícím dálkový přístup. S úpravou § 70 ve znění novely obsažené v zák. č. 186/2006 Sb., pak korespondovalo i ustanovení § 87 odst. 1 stavebního zákona, kde bylo výslovně uvedeno, že je-li v území vydán územní nebo regulační plán, doručuje se oznámení o zahájení územního řízení účastníkům řízení uvedeným v § 85 odst. 2 (tedy i občanským sdružením jak účastníkům, kterým je založeno účastenství na základě zvláštního zákona) veřejnou vyhláškou. I přes tuto platnou právní úpravu (mezi účastníky je nesporné, že v Rumburku je vydán územní plán) byla informace o zahájení územního řízení žalobci doručena ve formě písemné zásilky do vlastních rukou, kterou si převzal dne 14.6.2010. Žalobci tak byla řádně dána možnost přihlásit se k účastenství v předmětném územním řízení, které také využil.

Vzhledem k výše uvedenému shledal soud tuto námitku jako nedůvodnou.

Dále žalobce namítal, že nebyl vyrozuměn v rozporu s ustanovením § 65 odst. 2 správního řádu o pokračování v přerušném územním řízení.

V ustanovení § 65 odst. 2 in fine správního řádu je mimo jiné uvedeno, že o tom, že v řízení pokračuje, vyrozumí správní orgán účastníky.

Z uvedené právní úpravy vyplývá, že o tom, že se v řízení pokračuje, se nevydává žádné usnesení, ale pouze se tato skutečnost sdělí účastníkům řízení. Zákon rovněž nestanoví výslovně formu, jakou má správní orgán účastníky o pokračování řízení informovat.

V daném případě bylo řízení přerušeno rozhodnutím ze dne 9.6.2010, kdy důvodem pro přerušování byla skutečnost, že k žádosti o vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení nebyly přiloženy veškeré zákonem požadované přílohy a stavebníci byli vyzváni k odstranění této vady. Skutečnost, že předmětným usnesením ze dne 9.6.2010 bylo řízení přerušeno, byla žalobci k jeho dotazu na stav řízení sdělena přípisem ze dne 18.8.2010. Stavební úřad v písemnosti označené jako oznámení zahájení spojeného územního a stavebního řízení a nařízení veřejného ústního jednání ze dne 20.9.2010, uvedl, že řízení bylo usnesením ze dne 9.6.2010 přerušeno, neboť žádosti o vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení nebyly úplné a současně konstatoval, že žádost byla dle 9.9.2010 řádně doplněna. Dle názoru soudu konstataování skutečnosti, že odpadly důvody, pro které bylo řízení přerušeno, tedy že byly doplněny žádosti o požadované přílohy, dle svého obsahu může být považováno za vyrozumění účastníků řízení o pokračování v řízení. Z hlediska materiálního tedy dle soudu ke splnění povinnosti správního orgánu vyrozumět účastníky řízení o pokračování v přerušném řízení došlo.

Dále se soud zabýval otázkou, zda bylo nutné toto oznámení žalobci doručovat individuálně, či zda postačovalo doručení prostřednictvím veřejné vyhlášky. S ohledem na skutečnost, že dle § 87 stavebního zákona se žalobci jako účastníkovi řízení dle § 85 odst. 2 stavebního zákona i tak závažné doklady jako je oznámení o zahájení řízení či nařízení ústního jednání ve věci doručují pouze prostřednictvím veřejné vyhlášky, nepochybil dle

názoru soudu stavební úřad v případě, kdy i uvedené vyrozumění o odpadnutí důvodu pro přerušení řízení doručoval žalobci v rámci doručování písemnosti „Oznámení o zahájení spojeného územního a stavebního řízení a nařízení veřejného ústního jednání“ veřejnou vyhláškou.

S ohledem na výše uvedené shledal soud i tuto námitku žalobce jako nedůvodnou.

Dále žalobce namítal, že v rozporu s ustanovením § 87 odst. 2 stavebního zákona nebyly informace o záměru stavebníka vyvěšeny na veřejně přístupném místě až do doby veřejného ústního jednání ve věci.

K této námitce soud podotýká, že se jedná o velice obecnou námitku, v níž žalobce nespécifikuje, na základě jakých skutečností ke svému závěru dospěl a popřípadě v kterém období předmětná informace vyvěšena nebyla. Ve správním spise je obsažen zápis z ústního jednání konaného dne 26.10.2010, které bylo spojeno s ohledáním na místě. V tomto zápise je výslovně uvedeno, že při místním šetření bylo zjištěno, že byla splněna podmínka daná ustanovením § 87 odst. 2 stavebního zákona o zveřejnění záměru stavebníkem na veřejném místě. Uvedený zápis je kromě příslušných pracovníků stavebního úřadu podepsán i dalšími osobami, které se účastnily předmětného ústního jednání. S ohledem na obsah zmíněného zápisu a s přihlédnutím k nekonkrétnosti žalobcovy námitky se soud plně ztotožnil se závěrem žalovaného, že podmínka dle § 87 odst. 2 stavebního zákona byla v daném případě splněna. Na vypovídací schopnost předmětného zápisu z ústního jednání nemohla mít vliv skutečnost, že se žalobce předmětného ústního jednání nezúčastnil.

Nad rámec výše uvedeného soud zdůrazňuje, že žaloba v rámci správního soudnictví, podaná dle § 65 s.ř.s., není koncipována jako *actio popularis*, ale musí vždy směřovat k ochraně veřejných subjektivních práv žalobce. Žalobce v daném řízení nevystupoval v pozici dotčené veřejnosti, k jejíž informaci vyvěšení informace o záměru stavebníka slouží, ale v pozici účastníka řízení, který měl být o ústním jednání a jeho předmětu informován prostřednictvím písemností doručovaných v rámci správního řízení. I v případě porušení povinnosti dle § 87 odst. 2 stavebního zákona ze strany stavebníka nemohlo tedy dojít k porušení žalobcových práv v předmětném řízení.

I tuto námitku tedy soud shledal jako nedůvodnou.

Dále žalobce namítal, že považuje za rozpor se zásadou dobré správy, když oznámení o zahájení řízení bylo spojeno s nařízením ústního jednání v jedné listině.

Na tomto místě soud podotýká, že jak bylo výše uvedeno, žalobcovi bylo zahájení řízení oznámeno již přípisem ze dne 9.6.2010, který mu byl doručen jako zásilka do vlastních rukou. Oznámení o zahájení řízení obsažené v písemnosti ze dne 20.9.2010 tedy bylo určeno primárně dalším účastníkům dle § 85 odst. 2 stavebního zákona, kterým doposud nebylo oznámeno jiným způsobem. V tomto směru lze souhlasit se žalobcem, že oznámení o zahájení řízení na úřední desce nemusel věnovat pozornost. Ovšem je nutno zdůraznit, že předmětná písemnost byla výslovně označena jako „*Oznámení zahájení spojeného územního a stavebního řízení a nařízení veřejného ústního jednání*“. Již v samotném názvu tedy bylo obsaženo sdělení, že obsahem předmětné písemnosti je i nařízení veřejného ústního jednání v dané věci. Při zcela zběžném pohledu na předmětnou listinu, bylo patrné zvýrazněné označení listiny charakterizující její obsah. Nelze tedy souhlasit s tvrzením žalobce, že správní orgán „ukrýval“ před účastníky řízení nařízení veřejného ústního jednání ve věci do jiné písemnosti.

Z již výše citovaného ustanovení § 87 odst. 1 stavebního zákona jednoznačně vyplývá, že oznámení o zahájení řízení i nařízení veřejného ústního jednání ve věci má upraven režim doručování zcela shodně. Proto není dle soudu v rozporu se zákonem, pokud správní orgán vtělí oba uvedené úkony do jedné listiny, za situace, že tato skutečnost bude patrná z označení předmětné písemnosti.

K otázce doručování písemnosti ze dne 20.9.2010 označené jako „Oznámení zahájení spojeného územního a stavebního řízení a nařízení veřejného ústního jednání“ soud v souladu již s výše uvedeným konstatuje, že mohla být žalobci doručována v souladu s § 87 odst. 1 stavebního zákona veřejnou vyhláškou za současného zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup.

I tuto námitku žalobce tedy shledal soud jako nedůvodnou.

Zásadní námitkou žalobce v předmětném řízení byla námitka, že doklady doručované mu prostřednictvím veřejné vyhlášky nebyly současně zveřejněny způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Doručování prostřednictvím veřejné vyhlášky je upraveno v § 25 odst. 2 správního řádu, kde je uvedeno, že doručení veřejnou vyhláškou se provede tak, že se písemnost, popřípadě oznámení o možnosti převzít písemnost, vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje; na písemnosti se vyznačí den vyvěšení. Písemnost nebo oznámení se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenu, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost podle věty druhé.

Z uvedené právní úpravy jednoznačně vyplývá, že účinnost doručení písemnosti veřejnou vyhláškou je vázána nejen na vyvěšení na úřední desku správního orgánu, ale i na zveřejnění písemnosti způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Pro žalobce má v předmětném správním řízení zásadní význam otázka řádného doručení písemnosti ze dne 20.9.2010 obsahující nařízení veřejného ústního jednání, na kterém bylo možno vznášet námitky vůči předmětnému závěru stavebníků. Žalobce tvrdí, že v důsledku nezveřejnění dané písemnosti způsobem umožňujícím dálkový přístup mu nebyla tato písemnost řádně doručena, proto se nemohl zúčastnit předmětného ústního jednání a tím došlo k poškození jeho procesních práv.

Prvostupňový správní spis obsahuje „žádanku o zveřejnění na úřední desce“ dle které bylo Bc. Lenkou Žemlovou požadováno, aby Oznámení zahájení spojeného územního a stavebního řízení a nařízení veřejného ústního jednání bylo zveřejněno na fyzické úřední desce a elektronické úřední desce v době od 24.9.2010 do 11.10.2010. Tato žádanka byla převzata OTAJ dne 24.9.2010 – podpis osoby přebírající žádanku je nečitelný. Na žadance není žádným způsobem vyznačeno, zda byl požadavek splněn. Dále je v prvoinstančním spise založen stejnopis Oznámení zahájení spojeného územního a stavebního řízení a nařízení veřejného ústního jednání s doložkou, ze které vyplývá, že předmětná písemnost byla vyvěšena na úřední desce příslušného správního orgánu od 24.9.2010 do 11.10.2010. Tato doložka je opatřena nečitelným podpisem a razítkem Města Rumburk, odboru tajemníka, úseku správy a provozu úřadu. Datum vyznačení doložky není uvedeno. Až v rámci odvolacího řízení byl správní spis doplněn stejnopisem předmětné písemnosti, na kterém je kromě již výše zmíněné doložky strojem dopsána poznámka „Zveřejněno též na elektr. úřední desce MěÚ Rumburk.“ Tato poznámka je opatřena totožným razítkem a stejným nečitelným podpisem. Ani u této poznámky není uveden datum, kdy byla na stejnopis písemnosti vyznačena.

Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že prvostupňový orgán archiv elektronické úřední desky nevede. Dále žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že jak tvrzení žalobce tak tvrzení správního orgánu týkající se zveřejnění písemností způsobem umožňujícím dálkový přístup je v době po zveřejnění písemnosti již fakticky neprokazatelné. Žalovaný dále uvedl, že vycházel z jím pořízených důkazů.

Na tomto místě musí soud zdůraznit, že s ohledem na skutečnost, že v souladu s právním předpisem byla písemnost obsahující nařízení veřejného ústního jednání doručována žalobci veřejnou vyhláškou, má pro účinnost doručení v souladu s § 25 odst. 2 správního řádu zásadní význam skutečnost, zda byla písemnost zveřejněna po zákonem předpokládanou dobu rovněž způsobem umožňujícím dálkový přístup. V tomto směru soud souhlasí se žalobcem, že důkazní břemeno ohledně této skutečnosti je na straně správních orgánů. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že při posouzení sporné skutečnosti vycházel z jím pořízených důkazů, ovšem z obsahu správního spisu nevyplývá, že by vedl nějaké dokazování. Ani v rozhodnutí nevycházel z žádných provedených důkazů, ale výlučně z obsahu správního spisu. Jak byl výše popsán obsah správního spisu, z v něm založených listin nelze dovodit, zcela určitě, zda skutečně došlo k zveřejnění předmětné písemnosti způsobem umožňujícím dálkový přístup, neboť pochybnosti vzbuzuje skutečnost, že doložkou o zveřejnění na elektronické úřední desce opatřený stejnopis písemnosti byl do správního spisu založen až v rámci odvolacího řízení. I v případě přihlédnutí k uvedené doložce z ní není patrné, kdy byla tato doložka vyhotovena, a po jakou dobu a v jakém období byla případně předmětná písemnost dálkovým přístupem dostupná. Ze strany žalovaného tedy dle soudu nedošlo v rámci správního řízení k unesení důkazního břemena ve vztahu k otázce řádného zveřejnění předmětné písemnosti způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Vzhledem ke skutečnosti, že písemnost je veřejnou vyhláškou dle § 25 odst. 2 správního řádu řádně doručena pouze za podmínky, že došlo i ke zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, dospěl soud k závěru, že s ohledem na výše uvedené skutečnosti závěr žalovaného, že veškeré písemnosti vydané stavebním úřadem v předmětném řízení byly žalobci doručeny v souladu s právními předpisy, postrádá oporu ve správním spise. V této skutečnosti spatřuje soud vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.

Tuto námitku žalobce tedy vyhodnotil soud jako důvodnou.

S ohledem na výše uvedené soud výrok I. žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení bude pak správní orgán podle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku.

Soud rozhodl v dané věci bez jednání, přestože jeho nařízení žalobce požadoval, neboť soud výrok I. žalobou napadeného rozhodnutí zrušil pro vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s., a v takovém případě § 76 odst. 1 s.ř.s. stanoví, že soud zruší napadené rozhodnutí bez jednání.

Žalobce byl v projednávané věci plně úspěšný, a proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě ve výši 11 712,- Kč, která se skládá z částky 3 000,- Kč odpovídající soudnímu poplatku, z částky 6 300,- Kč za 3 úkony právní služby po 2 100,- Kč poskytnuté právní zástupkyní Mgr. Helenou Psychlovou [převzetí věci, podání návrhu a podání repliky podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky

Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném do 31.12.2012,], z částky 900,- Kč za s tím související tři paušály po 300,-Kč a z částky 1 512,- Kč odpovídající 21 % DPH z výše uvedených částek mimo soudního poplatku.

Náhrada za soudní poplatek ve výši 1 000,- Kč za návrh na vydání rozhodnutí o přiznání odkladného účinku žalobě nebyla žalobci přiznána, neboť tento soudní poplatek byl zkonsumován vydáním usnesení ze dne 22.5.2012, č.j. 15 A 39/2012-36, kterým byl návrh na přiznání odkladného účinku zamítnut. Žalobce tedy ve věci návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě úspěšný nebyl.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 3. února 2016

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová